

[Glensgård]

slag, men jeg mener bare ikke, det er rimeligt, at hr. Dyremose vil bære kappen på begge skuldre.

Ingerlise Koefoed (SF):

Finansministeren var så elskværdig at sige, at der er partier her i folketinget, som tror, at de kan løse landets problemer ved at melde Danmark ud af EF og NATO. Det vil jeg faktisk karakterisere enten som et forsøg på en dårlig vittighed eller som en meget overfladisk udtalelse fra finansministerens side.

Selvfølgelig er der ikke megen tvivl om, at udmeldelse af sammenslutninger til kapitalismens og militarismens fremme ville lette meget på presset herhjemme. Det ville give os mulighed for at fungere langt mere selvstændigt og langt mere på egne betingelser, tilrettelægge vores eget liv og vores egen virkelighed meget mere, som vi ønsker, i overensstemmelse med dem, vi er. Finansministeren ved jo udmærket godt, at vi har andre forslag til at forbedre og ændre på situationen, men disse forslag er selvfølgelig ikke dem, finansministeren har. Vi har i hvert fald meget svært ved at se en del af logikken i den politik, regeringen fører lige nu sammen med forligspartierne, og vi har meget svært ved at se, at det overhovedet skulle have noget at gøre med det, som engang var socialdemokratisk politik.

Det ville i øvrigt være rart, hvis både finansministeren og hr. Camre, når de så vores ændringsforslag, ville vænne sig af med at tænke – det tror jeg da de gør: nå, dér er det dér med EF og NATO og forsvaret, så det behøver vi ikke bekymre os om, det behøver vi ikke læse mere på. Jeg vil bede både finansministeren og hr. Camre om for fremtiden at læse alle vores ændringsforslag, som naturligvis er stillet ud fra nogle meget seriøse betragtninger, og som derfor også fortjener en seriøs vurdering. Det får de ikke, når hr. Camre flot karakteriserer dem som overbudspolitik uden i øvrigt at nedlade sig til at gå ind på nogen som helst enkeltheder i forslagene. Dette er ikke overbudspolitik. Det er forsøg på at lette en lille smule på den underbudspolitik, regeringen fører.

Jeg mener, at regeringens politik bl. a. er karakteriseret ved, at den virker inden for meget lukkede sektorer. Man sender f. eks. uddannelsessøgende ud i arbejdsløshed, for

så sparer man på undervisningsministeriets budget, og så betaler man dem dagpenge over arbejdsministeriets budget. Man sender revisionsmedarbejdere væk fra det kgl. bibliotek, så sparer man lidt på kulturministeriets budget eller slipper for det pinlige at skulle sende en ansøgning om lidt flere penge, og så betaler man dagpenge til de arbejdsløse fra arbejdsministeriet. Jeg synes, det er svært at se logikken også fra skatteborgerside. Jeg tror, at skatteborgerne faktisk hellere vil betale for uddannelse og for nyttigt arbejde, end de vil betale til folk, som samfundet er med til at gøre overflødige.

Jeg ved godt, at statsministeren i går har fremsat nogle ideer om, hvordan man kunne gøre noget ved det her og få noget mere ud af de 15 mia kr., som man nu bruger i dagpenge, men vi vil altså meget gerne se nærmere på, hvad der ligger i det, før vi siger, at vi tror, at det er godt. Jeg må sige, at jeg føler mig meget mistænksom, fordi det bliver gjort til genstand for så stor begejstring både hos fremskridtspartiet og hos venstre. Jeg tror trods alt ikke, at jeg behøver at advare finansministeren imod at fordybe sig i eller tage alvorligt det væmmelige forslag om overholdelse af grundlovens § 75, som fremskridtspartiet har fremsat for nylig.

Til hr. Bertel Haarder vil jeg bare sige, at forslaget om at afskaffe 10 års indtag på forskellige studieretninger jo nok ville have en meget mærkværdig virkning. Det ville lave en meget mærkelig aldersfordeling imellem folk med disse uddannelser. Tænk på, hvordan det ville gå, når de mennesker, der nu arbejder inden for faget, skulle gå på pension. Hvilken overproduktion skulle man så ikke pludselig til at lave for overhovedet at indhente de 10 års tab af uddannede?

Til hr. Palle Simonsen kun det, at jeg også vil bede ham om for fremtiden ikke at overse, at vi stiller andre ændringsforslag end ændringsforslagene om forsvaret og EF.

Endelig vil jeg gerne sige til fru Mimi Jakobsen, at jeg føler mig noget pikeret over den måde, fru Mimi Jakobsen omtaler de ungdomsarbejdsløse og beskæftigelsesprojekterne på. Fru Mimi Jakobsen sagde noget i retning af, at man skulle have en meget stærk karakter for ikke hellere at gå ind i et af disse beskæftigelsesprojekter end at tage et almindeligt stykke arbejde ude på arbejdsmarkedet. Jeg vil blot spørge fru Mimi Ja-